

διασκεδάσω, πρόσηλωσα τούς ὀφθαλμούς ἐπὶ μύρμηκα, ὅστις, φέρων κόκκον σιταρίου μεγαλύτερον ἐξουτοῦ ἀέθαιεν ὑψηλόν τινα τοίχον. Ἠρίθμησα τούς ἀγῶνας, ὅσους ἔκαμε διὰ νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν του. Ὁ κόκκος ἔπεν εἰς τὴν γῆν ἐξήκοντα ἐννέα φορές· ἀλλὰ τὸ ἔντομον ἐπέμενε, καὶ τὴν ἐβδωμηκοστὴν φερὰν ἔφθασεν εἰς τὴν κορυφὴν, τὸ θέαμα τοῦτο, μ' ἐνελάρρυνε, καὶ ἀπὸ τότε ὡς μάθημα μ' ἐχρησίμευσε.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ ΠΑΟΥΤΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ὁ Κράσος εἶχε κτηματικὴν περιουσίαν ἰσπν μὲ 180.833,296, γρόσια, ἐκτός τῆς μεγάλης ποσότητος τῶν χρημάτων καὶ δούλων καὶ τῆς κινήτης περιουσίας, λογιζομένων εἰς ἰσπν ποσότητα· αὐτὸς ἐσυνέβριζε νὰ λέγῃ, ὅτι πολίτης ὅστις δὲν εἶχε κατάστασιν νὰ βαστάξῃ ἕνα στρατὸν ἢ ἕνα λεγεῶνα, δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ πλουσίου. Ὁ φιλόσοφος Σενέκας εἶχε 271,250,000, γρόσια, τόσα δὲ εἶχε καὶ Πάλλας ὁ ἀπελευθερὸς τοῦ Κλαυδίου. Λένταϊος ὁ μάντις εἶχε 361,666,704, γρόσια. Ὁ Κ. Κακιλλίος Κλαυδίου Σιδωρός, μοιροῦτι εἶχεν ἀπολέσει ἱκανὸν μέρος τῆς περιουσίας του εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἐκληροδότησε 4,116 δούλους 3600, ζεύγη ἑσῶν, 257,000 ἄλλων βουκαμάτων, καὶ εἰς μετρητὰ, 54,238,800, γρόσια.

Ὁ Αὐγούστος ἔλαβεν ἀπὸ τὰς διαθέκας τῶν φίλων του, 3,616,666,704, γρόσια. Ὁ Τιβέριος ἀπεθάνον ἀφῆκε, 2,141,250,000, γρόσια τὰ ὅποια καταδράντησεν, ὁ Καλλιγούλας, εἰς ἀιγώτερον τῶν 12 μνηνῶν. Ὁ Οὐσπενιανὸς δὲ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἐξετίμησεν ἅλα τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους εἰς 36,166,666,704, γρόσια. Τὰ χρεῖα τοῦ Μίλωνος ἀνέβαινον εἰς 63,291,648 γρόσια.

Ὁ Καίσαρ, πρὶν ἂν εὖ χαμμίαν δημοσίαν θέσιν, ἐχρεώσεται 1,300 τάλαντα ἢ 28,210,000, γρόσια, ἀφου δὲ διωρίσθη στρατηγὸς τῆς Ἰσπανίας, εἶπε πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκτὸς Ῥώμης, ὅτι τοῦ ἔλειπον 226,041,648 γρόσια, ὡς ἔε γὰ μὴν εἶχῃ τίποτα. Ὅτε πρῶτον ἐμβῆκεν εἰς τὴν Ῥώμην, κατ' ἀρχάς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ταμεῖον 122,749,648 γρόσια, ἔφερε δὲ εἰς αὐτὸ πρὸς τὰ τέλη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὑπὲρ τὰ 542,500,000 γρόσια· λέγεται δὲ ἠγόρασε τὴν φίλιαν τοῦ Κουρίωνος διὰ 54,248,776, γρόσια, τὴν δὲ τοῦ Α. Παύλου διὰ 1,500 τάλαντα ἦται περίπου 31,304,000, γρόσια.

Εἰς τὰς Ἰδας [*] τοῦ μαρτυροῦ ἵπότε ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐδολοφονήθη, ἐχρεώσεται ὁ Ἀντώνιος 36,166,704 γρόσια τὰ ὅποια ἐξεπλήρωσε πρὸ τῶν Καλενδῶν τοῦ ἀπριλίου, κατεσπατάλευσε δὲ καὶ ἀπὸ τὰ δημοσία χρήματα 631,917,704 γρόσια. Ὁ Ἀπίκιος, ἰδαπάνησεν εἰς τὰς ἀσωτίας του 54,250,000 γρόσια. Ἐξετάσας δὲ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων του, καὶ εὐρών ὅτι δέντοῦ ἔμενον ἐμὴν ἐν ὑπόλοιπον, 9,051,648 γρόσια ἐφαρμακώθη, νομίσας ὅτι ἡ ποσότης αὐτῆ δὲν ἔξηκε πρὸς διατήρησιν του.

Κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ σύγχρονος αὐτοῦ Δουλία Πουλλία ἐφόρει λίθους πολυτίμους ἀξίας 36,146,704, γροσίων. Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐχάρισεν εἰς τὴν Σεβήλιαν μητέρα τοῦ μεγάλου Βρούτου, μαργαρίτην ἀξίζοντα 51,422,704, γρόσια, ἡ Κλεοπάτρα, μετὰ τοῦ Ἀντωνίου συμποσιάζουσα, κατέπεσε μαργαρίτην εἰς ἕξος ἀναλελυμένον ἀξίας, 9,041,648, γρόσια. Ὁ δὲ Κλωδίου υἱὸς Αἰσώπου τοῦ τραγοῦδου, κατέπιεν ἕνα ἐκτιμώμενον 904,064, γρόσια.

Αἱ ἐνδείπνον ἐξῆδυσεν ὁ Καλιγούλας, 9,041,648, γρόσια ὁ δ' Ἠλιογάβαλος δι' ἐν ἑμῶν 2,712,416, γρόσια.

Τὸ Ἰχθυορραφίον τοῦ Δουκούλλου, ἐπωλήθη 3,616,592, γρόσια. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου του ἰδαπάνησεν ὁ Κλωδίου 3,281,648 γρόσια. Ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκία τοῦ μεγάλου Σκαύρου, ἐπυρπολήθη, καὶ ἡ ζυμιά του ἐλογαρίσθη 90,416,704, γρόσια. Ἀπειρά· πρέπει νὰ ἐξοδεύθησαν διὰ τὸν χρυσοῦν οἶκον τοῦ Νέρωνος, ἐπειδὴ ὁ Ὄθων, διὰ νὰ τελειώσῃ ἐν μέρος αὐτοῦ, ἰδαπάνησε, 45,208,240, γρόσια.

Ἐπιγραφή.

ΓΥΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΟ
ΕΙΝΟΥΔΕΥΣ

Τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐπὶ λίθου μετακομισθέντος ἐξ ἄτ

(*) Οἱ Ῥωμαῖοι διεμέριζον τὸν μῆνα εἰς τρεῖς δεκάδας, καλλῆδα, Νόνας, καὶ Ἰδας.

γνώστου περὶ Σμύρνην τόπου εὑρηκα ἐν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὸν Μέλιτα πρὸ τινῶν μηνῶν. Ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γραμμάτων φαίνεται, ὅτι ἐχαράχθη κατὰ τοὺς Ῥωμαῖοὺς χρόνους, σημαίνουσα κατὰ τὰ συνήθη ἡμῶν μικρότερα γράμματα, Γυκὼ Ἀπολλωνίου Εἰνουδέως. Ὁ λίθος οὗτος πιθανῶς ἦτον ἐπιτύμβιος. Τὸνομα τῆς κόρης Γυκούς εἶναι σπανιώτατον καὶ ἴσως μοναδικὸν εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλληνικὴν κυριανομίαν. Ἡ γενικὴ τινῶν κυρίων ὀνομάτων λήγουσα εἰς Ὁ ἀντὶ ΟΥ, ἀπαγνῆται καὶ εἰς ἄλλας ἐπιγραφάς, ἀλλὰ παλαισιότατας.

Τὸ δὲ Εἰνουδέως, τὸ ὅποιον ἐνταῦθα κεῖται ὡς θηλυκὸν προφανῶς, εἶναι ἀναμφιβόλως ἐκ τῶν λεγομένων παρὰ τοῖς Γραμματικοῖς ἐθνικῶν ὀνομάτων. Ἐσυμπέρανα λοιπὸν ὅτι τὸ ἐξ οὐ παράγεται τοπικὸν πρέπει νὰ ἦναι Εἰνουδα, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ, ὄνομα συγκείμενον πιθανῶς ἐκ τῶν Ἰωνικῶν λέξεων εἰν καὶ ὀνδός, διότι ἴσως ἡ πόλις αὕτη τῆς Ἰωνίας, ἄγνωστος μέχρι νῦν, ἔκειτο ἐπὶ τινος μεγάλης ὁδοῦ καὶ οὐ μακρὰν τῆς Σμύρνης. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τινὰς ἡμέρας εὑρηκα καὶ ἀντέγραψα ἐκ τοῦ παρὰ τὸ χωρίον Χαζηλιάριον Ὄθωμανικοῦ νεκροταφείου ἄλλην σχεδὸν ὁμόχρονον τῆς ἄνωθι ἐπιγραφὴν δυσανάγνωστον καὶ πιθανῶς ἀνέκδοτον, ἐν ἧ ὑπόρχουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ αἱ δύο αὐταὶ λέξεις, ἡ πόλις Εἰνουδέων, ὁ δὲ λίθος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, παχύτατος ὢν καὶ οὐ καλὸς δὲν φαίνεται μετακομισθεὶς μακρόθεν ποθεν, ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις τοῦ τόπου τούτου παρὰ τὴν δίοδον τῶν ὀρέων Σιτύλου καὶ Μαστουσίας, τῶν κλειόντων ἐξ ἀνατολῶν τὴν Σμυρναϊκὴν πεδιάδα, καὶ ὅθεν ὑπῆρχεν ἀναμφιβόλως τὸ πάλαι ἡ μεγάλη ὁδὸς τῆς συγκοινωνίας τῶν Σάρδεων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῆς Σμύρνης, ἡ θέσις λέγω, αὕτη καθ' ἑαυτὴν μάς πληροφορεῖ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦναι κατοικημένη τὸ πάλαι· τοῦτο πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τῶν ἀνασκαπτομένων τεκμηρίων ἀρχαίας οἰκίσεως κατὰ τὰ βόρρεια τοῦ Χαζηλιάρου, ὡς μ' ἐπληροφόρησαν.

Διὰ ταῦτα, μέχρις οὐ ἀποδειχθῇ ἄλλο τι βεβαιότερον ἐκ νεωτέρων ποθεν ἀνακαλύψεων, πιστεύω, ὅτι ἡ παλαιὰ πόλις, ἡ κατέχουσα περίπου τὴν θέσιν τοῦ νῦν χωρίου Χαζηλιάρου, ἐλέγετο Εἰνουδα, τὰ, ἡ, Εἰνουδος, ἡ. Προτιμῶ δὲ τὸ πρῶτον κατὰ τὸ Περίκλυστα [Βουνάρβασι], ἄλλο παρακείμενον χωρίον, καὶ Ὑπαιπα [Πυργί], πόλις τῆς Λυδίας, κειμένην ὑπὸ τὸ ὄρος Αἶπος ἢ Αἶψου καὶ Σύνναδα [Ἄφριον καραϊσάαρ], πόλις τῆς Φρυγίας, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τοπικὰ ὀνόματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλὰ ὀνόματα τοπικὰ τῆς παλαιᾶς γεωγραφίας κατὰ τὴν μικρασίαν, ἄγνωστα ὡς ἐκ τῶν σωζομένων συγγραφέων, ἀνεκαλύφθησαν ἐξ ἐπιγραφῶν καὶ νομισμάτων, ὡστε ἐλπίζομενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέσου ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἄλλα πλεονα διὰ χρόνου.

Τὰ Εἰνουδα κατοικοῦνται σήμερον ὑπὸ 80 σχεδὸν οἰκογενεῶν χριστιανῶν καὶ ὡς 15 Ὄθωμανικῶν. Τὸ δὲ θέρος ἐξέρχονται καὶ αὐτοῦ ἐκ Σμύρνης ὀλίγα οἰκογενεῖαι διὰ τὸ αὐαερον καὶ τὸ χαρίεν τῆς θέσεως.

ΔΕΙΝΑΓΟΡΑΣ.

ΑΣΤΕΙΑ.

Ἐφθασαν εἰς ἐν πανδοχεῖον δύο νεοί, καὶ ἐζήτησαν γεῦμα, ὁ πανδοχεὺς δὲ μεταξὺ τῶν ἄλλων φαγητῶν, ἔφερε καὶ αὐγὰ βρασημένα· ὁ νεώτερος, ἀνοιξίας ἐν τῶν αὐγῶν εὗρεν ὀρνιθόπουλον